

- ✚ Người viết cảm nhận: PHHS Trương Anh Tuấn
- ✚ Học sinh lớp 1A5, trường Tiểu học Đoàn Khuê
- ✚ Giáo viên được nhắc đến trong bài viết: cô Nguyễn Thị Diễm – GVCN lớp 1A5

Viết kỉ niệm sâu sắc về thầy cô, mái trường

ĐOÀN KHUÊ TRONG TÔI

Sáng tác: Phụ huynh con Trương Anh Tuấn

Đoàn Khuê là một ngôi nhà lớn
Nơi cánh cửa – mở lối đến tương lai
Bằng tri thức, lời thầy cô giảng bài
Đặt em vào "một khoảng trời thơ mộng".

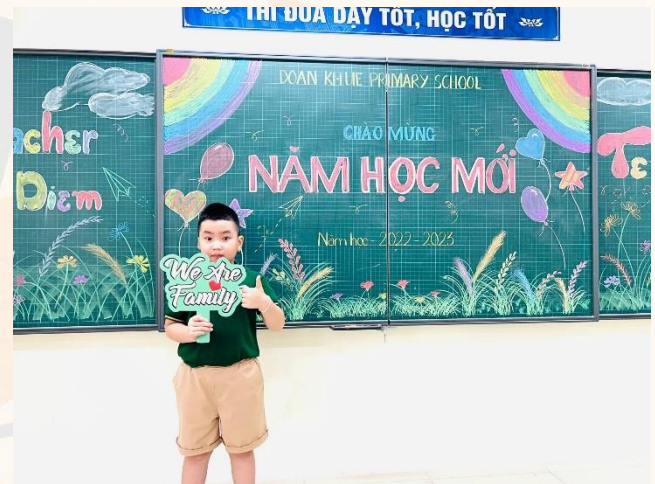
Nơi ấy: lấy yêu thương làm hạt giống
Dem nhiệt huyết biến thành ngọn hải đăng
Tặng cho đời những mầm nhỏ tài năng
Dẫn lối đưa...bao chuyến đò vượt sóng.

Trong cái nắng cuối thu vàng hanh hao còn sót lại cùng những làn gió nhẹ nhẹ mon man trên từng góc phố, giữa sự tĩnh tại bình yên của Hà Nội, vẻ đẹp của những đóa hoa đang lặng thầm khoe sắc kia dường như càng thêm rực rỡ... Tất cả đang kết tinh hết thảy những gì tinh túy và đẹp đẽ nhất trong đất trời để chờ đợi cho một ngày đặc biệt - ngày mà người ta mong muốn được trao đi những đóa hoa tươi thắm nhất dành tặng cho những bậc ân sư đã cho họ nguồn kiến thức vô bờ: NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM 20/11. Tôi – PHHS Trương Anh Tuấn lớp 1A5 viết những dòng cảm nhận này với lòng biết ơn chân thành nhất gửi tới mái trường và các thầy cô nơi con trai tôi đang theo học.

Tôi vẫn còn nhớ rõ niềm háo hức, chờ mong và đan xen cả đôi chút hồi hộp, bâng khuâng trong ngày đầu tiên dắt tay con trai vào lớp 1 tại mái trường Tiểu học Đoàn Khuê thân yêu. Như bao phụ huynh khác, tôi vừa hạnh phúc khi từng ngày thấy con lớn khôn, vừa trăn trở lo âu khi muốn tìm một môi trường tốt để con học tập và tu rèn phẩm chất. Gia đình tôi đã đặt niềm tin ấy vào mái nhà Đoàn Khuê. Ngôi trường mới và khang trang này sẽ là nơi con tôi gửi cả tuổi thơ hồn nhiên, trong trẻo và những năm tháng tươi đẹp của một thời trang vở ép bài thơ, sẽ là nơi để khát vọng của con tôi được bay cao, bay xa, sẽ là nơi đưa con tôi đến một chân trời rộng mở bằng tình yêu thương thầm lặng của các thầy cô giáo. Trường nằm trên một khu đất rộng và thoáng đãng với không gian gần gũi với thiên nhiên, cơ sở vật chất hiện đại, tiếp đón phụ huynh rất tận tình, chu đáo. Các thầy cô tận tâm, yêu nghề, hết lòng vì học sinh. Sau mỗi ngày học, chúng tôi lại nhận được những dòng tin nhắn nhận xét, dặn dò cẩn thận, chu đáo.

Có một khoảnh khắc mà tôi rất nhớ. Đó là một ngày đầu thu với ánh nắng dịu dàng, tôi có tiện đường đi ngang qua trường. Đằng sau cánh cổng, tôi thấy một lớp học đang đứng xếp thành một vòng tròn trên sân. Ở giữa, cô giáo đang giảng cho các con

một điều gì đó. Có lẽ, đây là tiết hoạt động trải nghiệm. Tôi thấy sự háo hức đầy hiếu kì trong mắt những đứa trẻ ngây thơ ấy và sự tận tâm của người truyền đạt. Không hiểu vì sao, lúc ấy, tôi thấy dường như ánh nắng mặt trời kia cũng không rạng rỡ bằng nụ cười của những đứa trẻ.

HẠNH PHÚC, NIỀM VUI, TRẢI NGHIỆM BỔ ÍCH – đó chẳng phải là những gì mà phụ huynh mong muốn nhất khi cho con tới trường đằng sau việc tiếp nhận tri thức hay sao? Và mái trường Đoàn Khuê đã làm được điều đó, tôi hoàn toàn yên tâm khi cho con mình theo học tại nơi này.

Sau này, khi con tôi đã lớn, tôi hi vọng con sẽ mãi nhớ những kỉ niệm ngọt ngào nhất về nơi đây. Hành lang dài đông tiếng bước chân qua, hàng cây trước sân năm tháng khắc ghi kỉ niệm... Giữa lớp học những ngày mưa nắng, vẫn vọng về những tiếng đồng thanh, vẫn vọng về những tiếng đưa bút, vẫn vọng về tiếng ai đang cần mẫn đọc bài... Giữa khung cảnh quen thuộc ấy, điều mà con tôi sẽ mãi khắc ghi chính là lời giảng từ tốn mà thâm thía, lay động lòng người của các thầy cô giáo – những người lái đò cần mẫn đã đem tắt thắp tâm tư truyền đạt những bài học sâu sắc nhất.

“Ân giáo dưỡng một đời nên huệ mạng
Nghĩa ân sư muôn kiếp khó đáp đền”.

Cảm ơn cô giáo Nguyễn Thị Diễm – GVCN lớp 1A5 – người mẹ hiền đầu tiên của các con tại mái trường Đoàn Khuê đã hết lòng dìu dắt, uốn nắn chỉ dạy cho các con từng nét chữ. Kể sao cho xiết những lời giảng tựa như ánh mặt trời rạng rỡ ngày đông nuôi dưỡng tâm hồn các con ngày một trưởng thành: biết yêu thương con

người, biết sẻ chia, biết lấy lòng bao dung mà nhìn ngắm mọi thứ trên thế gian này... Cô đã giúp cho con tôi hiểu thế nào là ước mơ, thế nào là khát vọng. Mỗi ngày thấy con kể bao điều thú vị qua những lời cô giảng, con vui vẻ vì hôm nay cô dạy con thêm chữ cái mới, con tự tin hơn mỗi ngày nhờ có cô dìu dắt, tôi thấy thật an tâm, việc học ở nhà với con cũng dễ dàng hơn nhiều. Nghĩ đến từng lớp, từng lớp bụi phấn vương trên bờ vai, nếp áo của cô để đôi lấy cho các con tri thức vô giá, tôi thấy thật xúc động.

Tiếng giảng bài vẫn cứ đều đều theo năm tháng, từng thế hệ học sinh rồi sẽ trưởng thành. Một ngày nào đó, chúng sẽ như những chú chim non rời khỏi khung trời quen thuộc để khám phá những hành trình mới. Chỉ có thấy cô – những "người lái đò" muôn đời có tâm lòng sáng tựa ánh trăng rằm, vẫn ở đó bao dung soi tỏ mỗi bước các con đi. Giống như một người bộ hành trên hành trình vạn dặm tìm được bóng cây tùng bách, thầy cô chính là điểm tựa vững chãi, cho các con của chúng tôi hành trang bước vào tương lai.

Nhân ngày Nhà giáo Việt Nam, tôi xin gửi tới thầy cô những lời chúc tốt đẹp nhất: kính chúc các thầy cô của mái nhà Tiểu học Đoàn Khuê luôn **mạnh khỏe, hạnh phúc, thành công** trong sự nghiệp trồng người. Tôi xin gửi gắm tình cảm chân thành với mái trường vào *những dòng thơ thay cho lời tri ân gửi tới các thầy cô nhân ngày 20/11*.

Tác giả: PHHS Trương Anh Tuấn